

Кв. Сушица – с. Васил Левски

Маршрут от MTB-BG.com

Картата е базирана върху [BG Mountains](#) / [kade.si](#) .

Начална точка: Карлово, кв. Сушица, централен площад

Дължина: 12.9 км

Изкачване: 300 м

Ниво на техническа трудност: ниска (R1, R2, T2, T3)

Физическо натоварване: ниско (КФН=3.5)

Продължителност: 1-2 часа (в зависимост от темпото, почивките и т.н.)

Вода: 1 л

Храна: не е необходима, в с. Васил Левски има хранителен магазин

Терен:

- асфалт – 1.7 км

- черни пътища – 9.5 км

- пътеки – 1.7 км

Описание:

От центъра на с. Сушица (**т.01**) поемаме по главната улица надолу в югоизточна посока. След 300 м (**т.02**) достигаем кръстовище с общо пет къшета. Главната улица завива надясно, а ние се отклоняваме по втората улица вляво – ще я познаете по това, че между нея и главната има триъгълно островче. След още 300 м (**т.03**) стигаем разклон, при който сме наляво. Улицата преминава в черен път и по него напускаме населеното място, като в края му пропускаме разбит път надясно (**т.04**) към някакви асфалтови и бетонови останки. Подминаваме една ферма вляво, която вече е извън очертанията на населеното място и след нея в **т.05 (1.9 км)** достигаем кръстовище, където сме по основния път направо. Оттук до с. Васил Левски следваме само този път, който е предимно равен или с много лек наклон и върви все на изток. Вляво и вдясно се отклоняват много други пътища, които пропускаме.

В **т.06 (5.2 км)** достигаем околностите на с. Васил Левски. Преди първите къщи има разклон, на който следваме левия път и навлизаме в селото. Черният път преминава в улица и по нея достигаем главната улица (**т.07**), където вдясно има магазин. Ние поемаме наляво и нагоре и караме на север към планината, докато достигнем последните къщи на селото (**т.08**). Там улицата преминава в черен път и продължаваме по него нагоре. Пътят извива леко наляво (северозапад) и се разделя на 2-3 ръкава, като ние следваме десния (**т.09**). Малко след това напред ще видите корито на поток. Спускаме се към него по някоя от овчарските пътеки и излизаме от другата страна също по такава, пресичайки след 200 м и един черен път. Тук караме в западна посока по нещо, което може да е пътека или черен път в зависимост от това кой и как е минавал последно по него – животни или МПС-та. Вляво под нас има микроязовир и към него се стичат разни вади, които правят поляната мочурлива и на някои места може да срещнете трудности при преминаването през калта – оглеждайте се вляво или вдясно за по-стабилна почва, така че да не нагазите до глезените.

След преминаването на мочурливия участък стъпваме на черен път, който завива вдясно и малко след завоя, в **т.10 (7.9 км)**, трябва да изоставим пътя и да прекосим широката поляна наляво по трудно забележима пътека в тревата. Като ориентир може да ползвате нещо като бетонова шахта, стърчаща 2-3 м над земята – трябва да минете над нея и там пътеката става по-ясна и влиза в гората. При следващата поляна (**т.11**) пътеката продължава леко вдясно, а вляво се спуска затревен черен път, който пропускаме. Отново преминаваме през горичка, но този път пътеката е по-тясна и трудно различима. От другата страна достигаем поредната поляна с кръстопът (**т.12**), където продължаваме надясно и след 100 м наляво (**т.13**) по черен път - не много използван, но все пак ясен. В **т.14 (9.1 км)** пресичаме друг черен път и продължаваме направо.

В т.15 трябва да внимавате! Наляво през гората тръгва едва забележима пътека, началото ѝ е обрасло. Изоставяме пътя и поемаме по нея. Пътят води до някакво старо водохващане и свършва там – ако го достигнете, върнете се обратно и търсете пътеката. Тя преминава в нещо средно между черен път и корито на поток, спускайки се към Чавалийска река (през топлите месеци пресъхва). Точно след пресичането на коритото ѝ (**т.16**) черният път продължава вляво, а ние леко вдясно по занемарена и леко обрасла пътека. След 100-150 м тя ни извежда на друг черен път (**т.17**) и продължаваме по него надясно (запад). Пътят е много приятен - сенчест и предимно равен, на места с леки изкачвания и спускания. Има и доста отклонения вляво и вдясно, които пропускаме – по-значимите са в т.18 и т.19.

В **т.20 (10.8 км)** следваме основния път надолу към близкия дол (Йоздере), след което има стръмно изкачване. Излизайки от дерето (**т.21**), държим пътя вдясно и след малко достигаем кръстовище (**т.22**), където започваме спускане наляво по основния и най-ясен черен път. В **т.23** отново сме на кръстопът – караме направо по основния път.

В **т.24 (11.8 км)**, преди да достигнем една ферма вдясно, наляво тръгва овчарска пътека. *По принцип маршрутът е по черния път направо, но ако обичате пътеките, по тази може да се спуснете покрай Гергентепе до черния път от началото на маршрута между с. Васил Левски и Сушица.* Ако следвате маршрута, заобикаляме фермата отляво и се спускаме надолу към поляна с кръстовище на няколко черни пътя (**т.25**). Там се спускаме стръмно наляво и навлизаме в кв. Сушица, като е най-добре да завиете по някоя от улиците надясно (**т.26**) и после наляво (**т.27**), за да достигнете центъра без загуба на височина.